

Komprehensibong Pagsusuri: Mga Kontradiksyon sa Pagitan ng Doktrina ng Romano Katoliko at ng Bagong Tipan

Panimula

Ang dokumentong ito ay nagbibigay ng masusing at magkakaugnay na pagsusuri ng mga kontradiksyon sa pagitan ng doktrina ng Romano Katoliko—gaya ng nakabalangkas sa mga opisyal na turo tulad ng Catechism of the Catholic Church (CCC)—at ng Bagong Tipan (NT), gamit ang orihinal na mga tekstong Griyego sa Bibliya para sa katumpakan. Pinagsasama nito ang mga pananaw mula sa mga naunang Ama ng Simbahan (hal., Ignatius, Justin Martyr, Irenaeus, Origen, Tertullian, Chrysostom, Augustine), na nagpapakita kung paano maaaring lumihis ang mga huling pag-unlad ng Katoliko mula sa parehong Banal na Kasulatan at patotoo ng patristic.

Sa mga interpretasyon ng historismo ng Pahayag 2-3 (karaniwan sa Protestanteng eskatolohiya), ang Simbahan ng Tiatira (Pahayag 2:18-29) ang pinakakatumbas ng Simbahang Romano Katoliko. Sumisimbolo ito ng panahon ng papa (circa 500–1500 AD) ng kompromiso sa doktrina, idolatriya, at pangingibabaw, na iniuugnay kay “Jezebel”; na umaakit sa idolatriya at “malalalim na bagay ni Satanas”—iniuugnay ito ng mga kritiko sa mga dogma ni Maria, mga iskandalo ng hindi pag-aasawa ng mga pari, pagsamba sa santo/imahe, purgatoryo, at transubstansasyon, na pinaghahalo ang pananampalataya sa mga tradisyong hindi mula sa Bibliya sa ilalim ng sentralisadong awtoridad ng papa.

Ang pagsusuri ay nakaayos tulad ng sumusunod: isang talaan ng mga pangunahing kontradiksyon sa mga teksto ng Bagong Tipan; na sinusundan ng pinagsama-samang mga tema na nagsasama ng mga talata sa Bagong Tipan, mga pananaw ng mga Ama ng Simbahan, at mga mapanuring kaisipan. Ikinakatuwiran ng mga Katoliko na ang Tradisyon ang nagpapaunlad ng Kasulatan; inuuna ng mga kritiko ang sola scriptura at patristic na pagkakahanay sa Bagong Tipan. Para sa mas malalim na pag-aaral, sumangguni sa buong CCC, mga interlinear na Bibliya, o mga patristic na mapagkukunan.

Mga Kontradiksyon: Doktrina Katoliko vs. Bagong Tipan

Inilista ng talahanayang ito ang mga pangunahing kontradiksyon, na pinatutunayan ng mga sanggunian ng CCC, mga talata sa Bagong Tipan, orihinal na Griyego, at modernong mga salin ng NIV. Itinuturing ng mga Katoliko ang mga ito bilang magkakasuwato na mga pag-unlad; nakikita ng mga kritiko ang mga karagdagan na sumasalungat sa payak na teksto ng Bibliya.

Doktrina Katoliko	Buod ng Pagtuturong Katoliko	Kontradiksyon sa Bagong Tipan	Orihinal na Teksto at Salin ng Griyego (NIV)
Pagtawag sa mga Pari na “Ama”;	CCC (1549-1553): Mga pari bilang mga espirituwal na ama sa persona Christi, mula sa tradisyon.	Ipinagbabawal sa Mateo 23:9 ang pagtawag sa sinumang tao na “ama”; sa lupa (isang Ama sa langit); itinuturing na ipinagbabawal ang mga titulong klero (depensang Katoliko: eksaherado laban sa pagkukunwari).	καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τῶν οὐρανῶν. At huwag ninyong tawaging ama ang sinuman sa lupa, sapagkat iisa ang inyong Ama, at siya ay nasa langit.

Doktrina Katoliko	Buod ng Pagtuturong Katoliko	Kontradiksyon sa Bagong Tipan	Orihinal na Teksto at Salin ng Griyego (NIV)
Pagdarasal ng Paulit-ulit na mga Salita (hal., Rosaryo)	CCC (2708, 2691): Mga paulit-ulit na panalangin bilang mapagnilay-nilay, nakaugat sa tradisyon.	Nagbabala ang Mateo 6:7 laban sa mga walang kabuluhang paulit-ulit na gaya ng mga pagano.	Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήητε, ὥστε οἱ ἐθνικοὶ· δοκοῦντε ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. At kapag ikaw ay nananalangin, huwag kang patuloy na magdaldal na gaya ng mga pagano, sapagkat iniisip nila na sila ay didinggin dahil sa kanilang maraming salita.
Si Maria bilang Tagapamagitan/Katuwang na Tagapagligtas at Tagapamagitan	CCC (969, 971): Si Maria bilang Tagapamagitan at tagapagtaguyod para sa pamamagitan.	1 Timoteo 2:5: Iisa ang tagapamagitan, si Cristo Jesus; nagdadagdag ng mga tagapamagitan sa pamamagitan ng mga banal/Maria.	Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἁνθῶν Χριστὸς Ἰησοῦς. Sapagkat may isang Diyos at isang tagapamagitan sa Diyos at sa sangkatauhan, ang taong si Cristo Jesus.
Kaligtasan sa pamamagitan ng Pananampalataya at mga Gawa	CCC (2017-2029): Pagpapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya, binyag, at mga gawang nakikipagtulungan sa biyaya (binanggit ang Santiago 2:24).	Mga Taga-Efeso 2:8-9: Sa pamamagitan ng biyaya sa pamamagitan ng pananampalataya, hindi sa mga gawa (upang hindi magmalaki); hindi isinasama ang mga gawang karapat-dapat (Santiago tungkol sa pagpapatunay ng pananampalataya).	Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἔκ τῃ Θεοῦ τῷ δῶρον. οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσται. Sapagka't sa biyaya kayo'y naligtas, sa pamamagitan ng pananampalataya-at ito'y hindi sa inyong sarili, ito'y kaloob ng Dios-hindi sa pamamagitan ng mga gawa, upang walang makapagmayabang.
Pag-aasawa ng mga Pari	CCC (1579): Nag-uutos ng hindi pag-aasawa para sa mga paring Latin-rite bilang disiplina na tumutulad kay Kristo.	1 Timoteo 3:2: Mga tagapangasiwa bilang asawa ng iisang babae; pinapayagan ang mga klerong may-asawa.	Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν. Ngayon ang tagapangasiwa ay dapat na walang kapintasan, tapat sa kaniyang asawa, mapagpigil, mapagpigil sa sarili, kagalang-galang, mapagpatuloy, marunong magturo.

Doktrina Katoliko	Buod ng Pagtuturong Katoliko	Kontradiksyon sa Bagong Tipan	Orihinal na Teksto at Salin ng Griyego (NIV)
Kawalang-Kamalian at Pangunahing Kapangyarihan ng Papa	CCC (889-892): Papa bilang kahalili ni Pedro na may hindi pagkakamali sa pananam-palataya/moralidad.	Mateo 16:18-19: Pedro bilang pundasyon; "Petros" (maliit na bato) laban sa "petra" (saligan); mga interpretasyon: Pedro, pag-amin, o Kristo (cf. 1 Cor. 10:4); walang kahalili/kawalang-kamalian. 1 Pedro 2:5: Mga mananampalataya bilang mga batong buhay.	κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρῳ μου τὴν ἐκκλησίαν... δώσω σοι τὰς κλεῖδας... At sinasabi ko sa iyo na ikaw ay Pedro, at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo ko ang aking simbahan... Ibibigay ko sa iyo ang mga susi ng kaharian ng langit...
Purgatoryo	CCC (1030-1032): Paglilinis pagkatapos ng kamatayan para sa hindi perpektong pagkadalisahay.	Hebreo 9:27: Kamatayan pagkatapos ay paghuhukom; walang pansamantalang kalagayan (cf. 2 Cor. 5:8).	καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, ἀμετν, καὶ κρίσις. Kung paanong ang mga tao ay nakatakadang mamatay ng isang beses, at pagkatapos nito ay humarap sa paghuhukom.
Transubstansasyon	CCC (1373-1377): Tunay na presensya sa pamamagitan ng pagbabago ng sangkap.	1 Corinto 11:24-25: Pag-alaala, hindi literal; Hebreo 10:10-14: Minsanang sakripisyo.	τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ...gawin mo ito bilang pag-alaala sa akin.
Pagbibinyag ng Sanggol	CCC (1250-1252): Mga sanggol para sa orihinal na kasalanan, batay sa mga sambahayan.	Mga Gawa 2:38: Magsisi kayo saka kayo magpabautismo; Marcos 16:16: Manampalataya muna; walang mga sanggol na hayagang ipinapanganak.	Μετανοήσατε... καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν. Magsisi kayo at magpabautismo, bawat isa sa inyo...
Mga Dogma ni Maria (hal., Immaculate Conception, Assumption, Perpetual Virginity)	CCC (491-493, 966, 499-500): Mga dogma mula sa tradisyon.	Mateo 13:55-56: Ang mga kapatid na lalaki/babae ni Hesus ay nagpapahiwatig ng ibang mga bata; Mga Taga-Roma 3:23: Lahat ay nagkasala; walang pag-aakala/kawalang-kasalanan.	οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, hindi ba anak? Hindi ba't Maria ang pangalan ng kaniyang ina, at hindi ba't kaniyang mga kapatid...
Paggalang sa mga Santo at mga Imahe	CCC (2132, 1192): Pagpupugay (hindi pagsamba) sa mga imahen/santo.	Mga Gawa 10:25-26: Tinanggihan ni Pedro ang pagsamba; Apocalipsis 19:10: Ipinagbawal ang pagsamba sa mga anghel/santo; Exodo 20:4-5 (mga inanyuang larawan).	ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν αὐτὸν λέγων, Ἀνάστα· κἀγὼ αὐτὸ πνόντν εἶμι. Ngunit pinatayo siya ni Pedro. "Tumayo ka," sabi niya, "Ako ay isang tao lamang."

Pinagsama-samang mga Tema at Kaisipan: Pagsasama ng Bagong Tipan, mga Ama ng Simbahan, at mga Repleksyon

Pinag-iisa ng seksyong ito ang mga karaniwang tema (hal., awtoridad, kaligtasan, pamamagitan) mula sa mga kontradiksyon sa Bagong Tipan at mga pananaw ng mga Ama, na isinasama ang orihinal na Griyego/NIV, mga sipi ng

Ama, at mga mapanuring kaisipan. Kadalasang umaayon ang mga Ama sa mga diin sa Bagong Tipan (hal., sola scriptura, pananampalataya lamang), na kulang sa suporta para sa mga sumunod na doktrina—na nagtatampok ng mga pag-unlad sa “Tyatiran” pagkatapos ng mga apostol. Binabanggit ng mga Katoliko ang piling suporta ng mga Ama; binabanggit ng mga kritiko ang mga pagkakaiba.

- Awtoridad at Hierarchy (Kabilang ang Hindi Pagkakamali ng Papa, Pangunahing Kapangyarihan, at mga Titulo tulad ng “Ama”; Itinataas ng CCC ang hindi pagkakamali/pangunahing kapangyarihan ng Papa at ang mga titulong “Ama”; ng mga pari; nagbabala ang Bagong Tipan laban sa mataas na awtoridad (Mateo 23:9: καὶ πατέρα μὴ καλέσητε... – NIV: Huwag ninyong tawaging “ama”; ang sinuman sa lupa...). Mateo 16:18-19: Petros (maliit na bato) laban sa petra; walang kahalili/hindi pagkakamaling; 1 Pedro 2:5: Ang mga mananampalataya ay parang mga batong buhay. Pinaghalong mga Ama: Parangalan ang Roma/Pedro (inilista ni Irenaeus ang paghalili, si Cyprian), ngunit walang pangigingibaw/hindi pagkakamaling; Chrysostom: Bato bilang “pananampalataya ng kanyang pagpapahayag”; Origen/Augustine: Si Kristo bilang bato; itinuwid ng mga konseho ang mga papa. Kaisipan: Ang paglipat mula sa pamumunong egalitaryo ng Bagong Tipan patungo sa kapangyarihang institusyonalisado ay sumasalamin sa dominasyon sa Tiatira; Ang “pangunahing kapangyarihan ng karangalan”; ng mga Ama ay nagtatanong sa labis na pagpapalawak.
- Kaligtasan at Pagpapawalang-sala (Pananampalataya Lamang vs. Pananampalataya + Mga Karapat-dapat na Gawa): Ang CCC ay nangangailangan ng mga gawa para sa pagpapawalang-sala; NT: Biyaya/pananampalataya, hindi mga gawa (Efeso 2:8-9: Τῇ γὰρ χάριτί... οὐκ ἐξ ἔργων – NIV: Sa pamamagitan ng biyaya... hindi sa pamamagitan ng mga gawa...). Sinasalungat ng mga Ama ang CCC: Chrysostom (Hom. Gal. 3:5): “Ang pananampalataya lamang ay sapat na sa katuwiran”; Aristides: “Sa pamamagitan ng pananampalataya lamang”; Pinagtibay ni Irenaeus/Clement ng Roma ang pananampalataya lamang. Kaisipan: Inuulit ng mga Ama ang kaloob na kaligtasan ni Pablo, kinukuwestiyon ang sistema ng merito ng Katoliko bilang post-apostolico; pinapahina ang katiyakan sa NT, pinaghahalo ang kompromiso sa Tiatira.
- Pamamagitan, Pamamagitan, at Pagpupugay (Maria bilang Tagapamagitan, mga Santo/Mga Larawan): CCC: Maria bilang Tagapamagitan (969); pagpupugay sa mga santo/mga larawan (2132). NT: Nag-iisang tagapamagitan na si Kristo (1 Tim. 2:5: Εἷς... μεσίτης... – NIV: Isang tagapamagitan... si Kristo Hesus); Tinanggihan ni Pedro ang pagsamba (Mga Gawa 10:25-26: ὁ δὲ Πέτρος... – NIV: Ako ay tao lamang); ipinagbawal ang pagsamba sa mga anghel/santo (Pahayag 19:10). Itinanggi ng mga Ama ang pagtataas kay Maria: Origen: Kailangan ni Maria ng katubusan; Basil: Pinagdudahan; Tertullian/Chrysostom: Mapagmalaki/sinaway; walang maagang Immaculate Conception. Kaisipan: Nagtataas nang lampas sa direktang paglapit ng mga Ama sa Diyos sa NT/mga Ama; sinasalamin ang Jezebel/idolatriya ng Tiatira, na may mga inukit na larawan na sumasalungat sa mga utos ng Bibliya.
- Mga Sakramento at Ritwal (Transubstansasyon, Pagbibinyag ng Sanggol, Mga Paulit-ulit na Panalangin): CCC: Pagbabago ng Substansya (1374); pagbibinyag ng sanggol (1250); paulit-ulit na Rosaryo (2708). NT: Pag-alaala (1 Cor. 11:24: εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν – NIV: Gawin ninyo ito bilang pag-alaala...); magsisi/manampalataya muna (Mga Gawa 2:38: Μετανοήσατε... – NIV: Magsisi kayo at magpabautismo...); walang walang kabuluhan pag-uulit (Mateo 6:7: μὴ βατταλογήσητε... – NIV: Huwag kayong magdaldal...). Simbolikong mga Ama: Tinatanggi ni Athenagoras/Tertullian/Origen/Augustine/Eusebius ang literal na Eukaristiya. Kaisipan: Binibigyang-diin ng NT ang personal na pananampalataya/simbolismo kaysa ritwal; Ang pananaw pang-alaala ng mga ama laban sa medyebal na eskolastisismo ay nagtatampok ng mga anyong ekstra-biblikal sa Tiatira.
- Purgatoryo at Kabilang Buhay: CCC: Paglilinis pagkatapos ng kamatayan (1030). NT: Kamatayan pagkatapos ay paghuhukom (Heb. 9:27: ἀπόκειται... κρίσις – NIV: Nakatakdang mamatay nang minsan... harapin ang paghuhukom); agarang presensya sa Panginoon (2 Cor. 5:8). Mga Ama na hinaluan/tinatanggihan: Walang purgatoryo si Aphrahat/Polycarp; Simboliko si Origen (hindi parusa); pare-parehong doktrina sa huling bahagi ng siglo (ika-12 siglo). Kaisipan: Kulang sa NT/katapusan ng mga Ama sa gawain ni Kristo (Juan 19:30); mga panalangin para sa mga patay ≠ sistema ng kabang-yaman/merito, na nagmumungkahi ng karagdagan sa Tiatira.
- Mga Kinakailangan sa Pag-aasawa at Pagiging Pari: CCC: Ipinag-uutos na pag-aasawa (1579). NT: Mga may-asawang tagapangasiwa (1 Tim. 3:2: μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα – NIV: Tapat sa kanyang asawa). Mga Ama: Mga klerikong may-asawa na may kaugaliang kaugalian (ika-1-4 na siglo); Pinupuri ni Ignatius ang pagpipigil sa sarili (walang pagbabawal); Binanggit ni Clement ng Alexandria/Jerome ang mga may-asawang pinuno; ipinatupad

kalaunan (ika-11 siglo). Kaisipan: Disiplina, hindi doktrina; Ang pagpayag ng mga ama ay naglalandad sa legalismo ng Tiatira na sumasalungat sa praktikalidad ng NT.

- Sola Scriptura at Pangkalahatang Awtoridad: Pantay na itinataas ng CCC ang Tradisyon/Magisterium. NT/Mga Ama: Nakasentro sa Kasulatan (hal., pinatutunayan lamang ni Athanasius/Irenaeus/Jerome/Clement ng Alexandria ang Kasulatan). Kaisipan: Hinahamon ng sentrismong Bibliya ng mga Ama ang Katolikong dalawahang sanggunian; binubuod ang mga kinukunsinti na pagkakamali ng Tiatira, na lumilihis sa NT/patristikong patotoo.

Inihahayag ng pinag-isang pagsusuring ito ang mga doktrinang Katoliko bilang mga pag-unlad sa hinaharap, kadalasang salungat sa pagiging simple ng Bagong Tipan at mga unang pagbibigay-diin ng mga magulang—na sumasalamín sa pinaghalong Tiatira. Hinihikayat ang balanseng paggalugad ng mga depensa at kritisismo.